

Vážení divadelní přátelé,

setkáváme se v nové divadelní sezóně 2021/2022. Na Hudební i Činoherní scéně můžeme (konečně!) hrát znovu bez omezení kapacity! Všichni doufáme – věříme, že to tak už zůstane.

A že se situace změnila, za to je třeba poděkovat všem našim bližním, kteří se (každý z nich sám o sobě) zasloužili o to, že je naše společnost bezpečnější a zdravější, než tomu bylo ještě před pár měsíci. Větší polovina našich spoluobčanů (k dnešnímu dni je to přes 5 a půl miliónu jedinců!) podstoupila kompletní očkování. K tomu bylo zajisté zapotřebí jak osobní odvahy, tak i přesvědčení o významu kolektivní zodpovědnosti... Děkuju – děkujeme!!!

Tam, kde bydlím, mám jednoho báječného souseda. Má včely. Hodně včel a já k němu chodím pro med. Je to vlastně můj med, protože ty jeho včely pro něj létají na moji zahradu. Když mi jeho žena u nich „ve včelí dílně“ nalévá med do velkých sklenic (kdysi po okurkách), on se mnou sedí na zahradě a vypráví. Nejvíc o včelách. A já jsem šťastný, protože včely mě fascinují. Ti, kdo mě znají, dobře vědí, že často říkám, že kdybych měl jiné zaměstnání, určitě bych včely sám choval. Srovnal jsem se s tím, že to nejde a že už se k tomu nikdy nedostanu. (Ale kdo ví, že?) Včely mě prostě berou. Už jenom to, že podobně jako je to u mravenců, jedna včela neznamená vůbec nic. Včely existují jako společenství, a ne jako individuum. Den co den má každá z nich přesně vymezeno, co bude dělat a jak dlouho do své smrti (přesně kolik to bude týdnů či měsíců – u královen let) bude čím prospěšná celému úlu ... čím bude prospěšná celému světu ... a propos, víte, že kdyby včely vyhynu-

ly, je s naším světem do dvou let amen? Tedy, že je amen s člověkem? S tím člověkem, který si tak hájí svou pozici ojedinelé osobnosti, až smutně často zapomíná, že je rovněž součástí společenství, kterému se říká „lidstvo“?

Od milého pana souseda, který chová opravdu hodně včel, jsem se dozvěděl mnohé. To, že je snůška medu závislá na počasí, jsem věděl, ale co přesně dělat se včelstvy, která jsou zdecimována krutou zimou, mi řekl až on. A řekl mi třeba taky to (což se, bohužel, stává i těm nejlepším včelařům), že když včelař zjistí závažnou nemoc, kterou je včelí mor, u jedné či jenom pár včel v jednom úlu, musí tento úl neprodleně zlikvidovat.

Jedna včela ...

Byl bych velmi nerad, aby ona paralela, kterou vám nyní ve své úvaze předkládám, vyzněla tak, že chci jakkoli ostrakizovat ty, kteří se očkovat nenechali. Mohou pro to mít spoustu závažných důvodů... Chci jen vyjádřit svou radost nad tím, jak mnoho z nás dokázalo udělat něco tak zásadního pro návrat normálního života včetně návratu bezpečného divadla.

V období, kdy jsme pro vás nemohli hrát, jsme připravili celou řadu nádherných představení, o nichž píšeme podrobněji na jiných místech v tomto našem měsíčníku. Přijďte si jich v bezpečí užít!

Za všechny kolegy se na společné zá-
zračné divadelní zážitky těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

DOKOŘÁN

ZÁŘÍ
2021
CENA 48,- Kč

V sobotu 19. 6. 2021 se v Březině u Křtin konal 13. ročník Mezinárodního turnaje v koňském pólu. Manželé Polanovi, kteří tento turnaj pravidelně organizují na své farmě NOE, pozvali na slavnostní turnaj i naše herce z představení Pretty Woman. Na turnajích se dodržuje dress code Garden Chic, ve kterém naše děvčata vypadala opravdu senzačně a vyzkoušela si i klasické upravování hrací plochy – zakopávání drnů.

Stalo se...

Na začátku června proběhl konkurz na role do chystané světové premiéry rodinného muzikálu Sněhurka a já. Režisér inscenace Stanislav Slovák s kolegy zároveň vybíral i nové posily našeho souboru, se kterými se budete moci již brzy seznámit.

V sobotu 26. 6. se v Sobotovicích konala Garden party u Rezáčů spojená s prodejní vernisáží Radky Coufalové. Obrazy a keramické sošky obdivovali hosté v plenéru nádherné zahrady a k tomu zazpívali herci nejen z našeho divadla.

V neděli 20. června se poprvé odehrál speciální díl naší talk show MdB Klub za přítomnosti diváků. Jubilejní 30. setkání všech tří moderátorů s hosty se tentokrát konalo výjimečně venku a během pořadu zazněla řada písní z inscenací, které budete moci v nové sezóně navštívit na obou scénách našeho divadla.

Noc na Karlštejně

Zamilovaný
Shakespeare

Tři mušketýři

Jiří Mach

letos odehrál všech 37 představení na Biskupském dvoře. Kolegové mu za to udělili cenu „Zlatého Biskupčka“.

O statečném kováři

Napoleon aneb
Alchymie štěstí

Lakomec

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO FINANČNĚ
PODPORUJE MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

Mercedes-Benz

HOŠEK MOTOR

Stanislav Moša

Jaký bude v MdB nový divadelní rok?

S ředitelem Městského divadla Brno Stanislavem Mošou jsme si povídali o nové, nadcházející sezóně divadelního domu, který už celá tři desetiletí (bez jednoho roku) spravuje. Minulé měsíce totiž daly nejen Městskému divadlu Brno zabrat kvůli pandemickému sevření. Prošlý divadelní rok byl ve znamení zákazů, děsivý zákaz hraní se kvůli vládním restrikcím hrozivě rozestřel na více než osmiměsíční vynucenou přestávku. Nechejme ovšem děsivého ohlížení se, ale raději se podívejme, co diváky scény na Lidické ulici čeká...

Vy jste vlastně tituly z minulé sezóny překlopili do té nadcházející. Půjde celkem o osm nových inscenací. Můžete je prosím čtenářům Dokořanu vždy každou z nich jednou dvěma větami představit?

Po 35 letech se naše divadlo vrátilo k nadčasovému dílu Josefa Boučka *Noc pastýřů*, které líčí odvěký souboj génia s jeho nechápavým okolím, v tomto případě Jakuba Jana Ryby, tvůrce legendární České mše vánoční s fundamentalistickým místním farářem Kašparem Zacharem, představujícím zde veškerou moc. To, že je v krutých podmínkách, v nichž žije, chudý vesnický učitel Ryba vůbec schopen tvořit, je samo o sobě obrovským zázrakem. Inscenaci zhusta provází nádherná andělská Rybova mše...

Muzikál *Grand Hotel* se na Broadwayi hrál každodenně téměř tři roky, překročil magickou hranici tisíc repríz a byl nominován hned na dvanáct prestižních cen Tony, z nichž pět získal. Autoři pojali hotel jako místo, kde se protínají lidské osudy, kde cizí lidé žijí své radosti a smutky vedle sebe, a tak se stává uhrančivou metaforou našeho pobývání na tomto světě. To vše doplněno skvostnými retro melodiemi, vtahujícími nás do světa Berlína 20. let.

Bella Figura je kouzelně hořká komorní komedie ze současnosti, v níž si uijeme skvěle vybroušených dialogů, které s nádherným humorem odkrývají rozličné bizarní charakterové rysy hlavních postav. V této báječně napsané kruté komedii vítězí egoismus, nenávisť, předsudky, xenofobie, touhy, žárlivost... a výtečná, chytrá legrace.

Kdo by neznal filmový megahit *Pretty Woman*, film z roku 1990, ve kterém zazářili Julia Roberts a Richard Gere? Autor filmového scénáře J. F. Lawton se rozhodl spolu s režisérem Marshalllem upravit oblíbený příběh pro jeviště a oslovili Bryana Adamse a Jima Vallance k napsání hudby a písní, které byly do příběhu přidány. Tito muzikanti byli vybráni pro jejich zakotvení v devadesátých letech, ve kterých se příběh odehrává a jejichž atmosféru tak skvěle popisuje. A tak měl v roce 2018 premiéru muzikál *Pretty Woman* v Chicagu, odkud se záhy přesunul

na Broadway a pak hned k nám do Brna. Příběh je více než známý a divadelní zpracování mu nádherně sluší!

Nesmrtelná česká komedie s písničkami *Světáci* je u nás (dovolím si říct) realizována ve výtečném obsazení, které dá po pár minutách zapomenout na hvězdy kultovní filmové komedie Zdeňka Podskalského z roku 1969. Dílo plné ironie i hluboce lidského humoru si s nadhledem nádherně střídá z malého českého člověka.

Muzikál *Jane Eyrová* měl světovou premiéru v roce 1996 v Kanadě, na Broadwaye dostal o čtyři roky později, získal pět nominací na cenu Tony a zaznamenal přes dvě stě repríz! Příběh osiřelé dívky, která se ke svému štěstí musela probíjet životem plným strastí a hrůzyplných událostí a která pochopila, že i nejhorším nespravedlnostem lze čelit odpuštěním a díky tomuto mottu se nakonec dočká zaslouženého štěstí, fascinuje už od prvního vydání románu Charlotte Brontëové v roce 1847.

... když dva dělají totéž, není to totéž! Na jedné straně geniální světový literát proslulý nádhernou poetickou formou psaní, plně odevzdaný své tvorbě i životu, a v kontrastu k němu jeho osobní špicl, agent StB, který rovněž (a to dokonce na stejném typu psacího stroje) píše a píše jedno hlášení za druhým o Bohumilu Hrabalovi a posílá je „na okres“, přičemž se v jeho případě jedná o naprosto marnou práci, která je zhola k ničemu. Autor této hry *Hrabal a muž u okna* Bernhard Setzwein naprosto úžasně vystihl specifický Hrabalův literární jazyk, a dokonce jím „infikoval“ i onoho smutně klaunského tajného policajta. Celé je to tak nádherně absurdně pábitelské tak, jak si Bohumil Hrabal zasluhuje.

Muzikál *První rande* je smutným, avšak zároveň báječně vtipným svědectvím o tom, jak lidé současného světa ztratili schopnost běžné komunikace, jak zoufale složitě a těžce hledají partnera. Bezpečně se jedná o nejzábavnější dílo z oblasti hudebního divadla. Senzační hudba, hostina úžasných výkonů, prostě mimořádná divadelní slavnost!

Obyčejně představujeme jednotlivé tituly bez toho, že bychom věděli, jak bude jejich výsledná podoba vypadat. Tentokrát však byla každá z výše popsaných inscenací v uzavřené premiéře uvedena (některé jsme už zahráli i pro naše předplatitele) a jejich diváci byli nadšeni. Skvělá témata, herecké osobnosti a jejich výkony, celková zpracování... je vskutku se na co těšit!

Světáci, Jane Eyrová, Pretty Woman, Bella Figura, Hrabal a muž u okna... a vlastně všechny jmenované tituly jste i za velkých logistických a organizačních obtíží už nazkoušeli a zájemcům předvedli. Jsou tedy připravené... Co řeknete škarohlídům, kteří vám podsunou otázku, že v novém divadelním roce budete logicky mít méně práce...

Pokud se fakt nějaký škarohlídové najdou, pak bych jim musel, bohužel, nějak zdvořile naznačit, že se v divadelním provozu příliš nevyznají... když jsme totiž nemohli hrát pro diváky, museli jsme a budeme muset (!!!) všechny inscenace stále opakovat (i bez diváků) tak, aby si uchovaly celkovou kondici – technickou, výkonnostní a uměleckou. A v listopadu pak začneme zkoušet inscenace nové...

Máte nejrůznější druhy předplatného hned ve třech různých kategoriích. Kolik máte abonentů a v jakém poměru jsou s těmi, co si koupí lístek na volnou kasu? Různých typů předplatného do našeho divadla si užívá na 7 800 abonentů. Celkový počet našich diváků za sezónu je 320 000. To znamená, že přes 250 000 diváků si koupí lístek na tzv. volnou kasu.

Jak je to se zamýšlenými divadelními aktivitami mimo těžiště vyjmenovaných premiér? Na jaké festivaly či speciální koncerty a eventy byste do MdB v nové sezóně pozval?

Především doufáme, že nás už nepostihne další omezení našeho kontaktu s diváky! Pak bychom mohli odehrát všechna naše „dlužná“ představení a poskytnout našemu obecnstvu radost i z návštěv inscenací, které máme na repertoáru i ze sezón minulých. Jde například o muzikály *Mamma Mia!*,

RENT, komedii *Lakomec* a o spoustu dalších. Těšíme se, že se na naše jeviště znovu vrátí mezinárodní festival *Dokořán pro hudební divadlo*, že se dočkáme festivalu *Divadelní svět Brno*, že uvedeme velké koncerty (třeba konečně naživo ten Vánoční) a že naše diváky potěší další nová autorská premiéra na Biskupském dvoře *Eliška na druhou* napsaná na motivy osudů legendární Elišky Rejčky.

Divadlo ale netvoří jen pestrá, hodnotná a divácky lákavá nabídka. Divadlo pro návštěvníky představuje také jedinečný prostor, i když se do mnoha zákoutí nepodívají... Koncelem června se uskutečnilo slavnostní otevření vaší zrekonstruované budovy na Lidické ulici 14. Přibližte čtenářům průběh i výsledek této rekonstrukce...

Nejdřív musím poznamenat, že kdyby ta celá historika kolem generální opravy domu Lidická 14 nebyla smutná, tak je vlastně legrační. Možná ne každý ví, že domy na Lidické ulici byly vystavěny na březích jezer, které tu vytvořila Ponávka. A v době výstavby se se základy domů nikdo moc nepáral. Hned cihly na hlinu a hnalo se to nahoru. A kupodivu to taky léta vydrželo. Bývalí nájemníci domu mi vyprávěli, že si jako děti při vysoké vodě často hráli ve sklepech na piráty. Vysadili dveře a plavili se útroby domů... Ale léta se samozřejmě na statické domy podepsala a stavba začala klesat. Dům je památkově chráněný, takže už v roce 2010 (!) tehdejší vedení města rozhodlo o jeho nutné generální opravě. Ovšem deset let trvalo, než se o to současné vedení města postaralo... V průběhu dvou let (a kupodivu právě v období koronavirové krize) byla provedena pilotáž základů domu. Dále byly realizovány tzv. helikální výstuže fasády k zabránění výskytu trhlin a prasklin. Byla vyměněna všechna okna a provedeno nové oplechování říms. Úplně nová je střecha, včetně krytiny a hromosvodu. Byly opraveny a natřeny fasády. Došlo k renovaci všech kovových prvků. Obyvatelé našeho města i jeho návštěvníci si pak jistě navíc všimnou i tří nových videokiosků stojících na lemu

chodníku, které budou průběžně poskytovat veškeré informace o našem divadle.

Prozradíte další případné novinky, co se programové, provozní, organizační či nejširší nabídky týká?

Od nové sezóny k nám nastupuje hned devět čerstvých absolventů uměleckých škol. Čtyři herečky, čtyři herci a jeden muzikant. Souvisí to za prvé s tím, že hned sedm členek našich uměleckých souborů čeká miminko, a za další, že od roku 1990 u všech uměleckých profesí praktikujeme obvykle jednolété termínované smlouvy.

Za naprosto zásadní považujeme rozhodnutí Parlamentu ČR navýšit finanční prostředky na Program na podporu profesionálních divadel, symfonických orchestrů a pěveckých sborů, což nám při nemožnosti provozovat naši činnost umožnilo tento rok vůbec přežít.

Samozřejmě je pro nás v současné situaci to nejpodstatnější moci znovu hrát divadlo pro naše diváky. Jejich reakce poté, co nám bylo před prázdninami znovu, byť omezeně, dovoleno hrát, byly nádherné. Nesmírně jim za jejich podporu po celou dobu trvání pandemie děkujeme.

Jste už opravdově velmi zkušený divadelník (v únoru jste v lockdownu oslavil půlku latiny), a to v mnoha pohledech (ředitel, umělecký šéf, autor, režisér...). Co pro vás v této profesní optice bylo největší poučení z toho šilenejšího minulého divadelního roku?

Nikdy jsem si neuměl představit něco takového, co nás všechny potkalo a postihlo. Ale zvládli jsme to a já si znovu potvrdil, že tím nejdůležitějším v životě tak velkého kolektivu, jakým je např. naše divadlo, je vzájemná důvěra vyvěrající z přirozené úcty k lidským a profesním kvalitám všech kolegů okolo. Je mi jen líto, že obdobný pocit nemohu mít z celé naší společnosti.

Co byste českému divadlu přál do nového, nadcházejícího divadelního roku?

Návrat k normálu, tedy k radosti ze živého divadla!

Text: Luboš Mareček

Zahájení sezóny

O něco dříve než je obvyklé se v úterý 17. srpna sešli zaměstnanci divadla, aby společně s ředitelem Stanislavem Mošou zahájili nadcházející sezónu. Na tradičním setkání se představili noví členové nejen uměleckých souborů a všichni s radostí vstoupili do sezóny 2021/2022.

Barbora Slaninová

Ondřej Komínek

HOTEL PALÁC ELEKTRA

— apartmány —

★ ★ ★

*Hotel Palác Elektra ****

*Ubytujte se v nově zrekonstruovaných apartmánech přímo v centru Ostravy
Stay in the newly renovated apartments right in the center of Ostrava*

*JEDNOPOKOJOVÉ APARTMÁNY - ložnice, kuchyňka, koupelna
ONE-ROOM APARTMENTS - bedroom, kitchenette, bathroom*

*DVOUPOKOJOVÉ APARTMÁNY - ložnice, obývací pokoj, kuchyňka, koupelna
TWO-ROOM APARTMENTS - bedroom, living room, kitchenette, bathroom*

*ČTYŘPOKOJOVÉ APARTMÁNY - 2 ložnice, 2 koupelny, obývací pokoj, kuchyň s jídelnou
FOUR-ROOM APARTMENTS - 2 bedrooms, 2 bathrooms, living room, kitchenette with dining room*

Rezervace: +420 595 133 644, +420 603 166 694

e-mail: recepce@palac-elektra.cz

www.palac-elektra.cz

Česká premiéra 11. a 12. září na Hudební scéně

Garry Marshall,
Jonathan Frederick Lawton,
Bryan Adams, Jim Vallance

PRETTY WOMAN

romantický muzikál
režie Stanislav Moša

Všichni se někdy setkali s pohádkou o Popelce. A stejně tak všichni důvěrně znají její verzi pro dospělé, film *Pretty Woman*. Dnes už není podstatné, jestli je pravda, co všechno se o něm povídá. Koho všeho museli tvůrci přemlouvat, aby vzal roli, nebo že mělo jít původně o temné sociální drama o těžkém životě prostitutek s názvem *3000 dolarů*. Je však jisté, že dnes už kulturní snímek Garryho Marshalla z roku 1990, ve kterém zazářili Julia Roberts a Richard Gere, stál pouhých 14 milionů dolarů a svým producentům vydělal 463 milionů, čímž se zařadil mezi největší kasovní trháky Walt Disney Company. Julii Roberts pak přinesl nejen Zlatý glóbus a nominaci na Oscara, ale nastartoval i její hvězdnou kariéru.

Muzikál *Pretty Woman* měl premiéru v roce 2018 v Chicagu, odkud se záhy přesunul na Broadway. V režii Stanislava Moši přináší Městské divadlo Brno českou premiéru veselého, dojemného, něžného i dravého příběhu se strhujícími hity Bryana Adamse a jeho letitého spolupracovníka Jima Vallance. V hlavních rolích se můžete těšit na Hanu Holišovou, Svetlanu Janotovou nebo Terezu Navrátilovou, Petra Gazdika nebo Petra Štěpána, Kristýnu Daňhelovou nebo Dagmar Křížovou nebo Viktorii Matušovovou, Roberta Jíchu nebo Igora Ondříčka, Tomáše Sagera nebo Jakuba Uličníka či Zdeňka Junáka nebo Ladislava Koláře a mnohé další.

Veřejná premiéra se uskuteční 11. a 12. září 2021 na Hudební scéně.

Jan Mazák

Optimisti jsou mi vyloženě podezřelí

Když jsme s Honzou Mazákem v únoru točili pro naše diváky audiopohádku *Kocour v botách*, pochlubil se, že už je důchodce. A hned dodal, že ale doufá, že ještě nějaké role přijdou. „Ale něco menšího, rozumíš, dva tři výstupy, já už se nechci učit žádné vagóny textu, žádná *Žebrácká opera*...“ Netušil, že vzápětí přijde role Dudka v Setzweinově hře *Hrabal a muž u okna*, kde za hodinu a půl nesleze z jeviště, sází několikastránkové monology – a září. Sešli jsme se na začátku června na zahrádce kavárny Galeryje, popíjeli víno a, i když to z toho rozhovoru možná není zjevné, hodně se smáli. Jan Mazák, řečený Mejzy, je totiž nejveselejší pesimista, kterého znám.

...já mám teď takové depresivní období, a uklidním se akorát před tím *Hrabalem*, to je pak na hodinku a půl líp, i když s těmi reakcemi je to taky těžký, jak vidíš lidem jenom ty oči, netušíš, jestli se vůbec usmívají, nebo ne, i když mně to v podstatě nevádí, já to beru jako zkoušku, hraju si to svoje, já si tam sekám do dřeva, mě to baví, třeba si to někdo posbívá a třeba taky ne, co já

vím... a ty si chceš povídat o tom *Hrabalovi*? Taky. Ale vzal bych to od začátku. Kdyby ses dneska podíval na toho Honzu Mazáka, který v roce 1976 hrál v Divadle bratří Mrštíků jako kulisák v *Muži z kraje La Mancha* a ještě měl JAMU a všechno ostatní před sebou, co bys mu poradil?

O divadle? O divadle nic. Já bych ani neuměl učit. Tak samozřejmě jsou některé obec-

né věci, jako třeba dobře mluvit na jevišti česky. S tím jsem mimochodem vždycky bojoval, já su z Kroměříža a ten Moravák ve mně se nezapře. Víš, jaká byla moje první věta na JAMU? Já přišel hned první den pozdě, protože se mi spustila z nosu krev a ujel mi autobus, tak jsem přišel o hodinu později a říkám: „Já se omlouvám, mně se spustila z nosa krív.“ (smích)

Ale jinak radit? Já začínám pořád znova. Vždycky si to musím vymyslet znova, aby mě to bavilo. A ani nemám pocit, že bych se za ty roky nějak otrkal. Pořád mám trému. Před *Hrabalem* mám trému celý den. To si dělám čaj štěstí, abych byl aspoň trochu v klidu.

Mimochodem na JAMU byla paradoxně výhoda, že náš ročníkový vedoucí Rudla Krátký na nás byl hodně přísný, trval na tom, aby se naprosto přesně dodržovalo nazkoušené, a vůbec nás pořád peskoval. Pak mi už praxe přišla vlastně hodně svobodná. Ale nemám pocit, že bych se na JAMU něco naučil.

A kde ses teda něco naučil?

Můj první režisér byl – to mi bylo šestnáct – nedávno zesnulý Lojza Hajda. On dělal v sedmdesátých letech pravidelně s kroměřížskými amatéry a já s ním nazkoušel Brechtovy *Pušky paní Carrarové*. Takže jsem hned ze startu dělal se špičkovým režisérem, jezdili jsme s tím na festivaly, i do zahraničí, byla to velmi disciplinovaná práce – a tam jsem se rozhodl, že chci studovat herectví.

A změnily se nějak za těch čtyřicet let tvoje pracovní zásady a postupy?

Já mám pocit, že vlastně ne. Zásadní je pořád naučit se co nejdřív text – a čím větší roli mám, tím dřív. A nepít při zkoušení. Což třeba u Bezručů byl velký problém, tam se posílalo pro flašku velmi často. Ale já to nemůžu dělat. Já se uvolním, je sranda, ale pak nic nezafixuju.

Ty jsi tuhle v rozhovoru v talk show *MdB Klub* vzpomínal, že jsi po JAMU chtěl jít rovnou do angažmá k nám na Lidickou, ale nevzali tě, tak jsi šel do Ostravy, kde jsi v Divadle Petra Bezruče strávil šestnáct let. Jaké tam byly začátky?

No počkej, mě po první sezóně málem vyho-

dili! Já tam přijel, první turnus jsem hned nezkoušel, druhý byla nějaká pitomá pohádka, já v ní zkoušel zarostlý, jim se to nelíbilo, což úplně chápu, dnes naprosto nesnáším fousaté herce, hlavně mladé. (smích) A nás tehdy vzali tři mladé, a tím pádem museli na konci sezóny někoho vyhodit. A tím, že jsem neměl rodinu a zázemí v Ostravě a nestihl nic předvést, tak se rovnou rozhodli, že na konci sezóny půjdu.

Následně mě ale Palouš obsadil do francouzské hry *Ráno budeme dospělí*, pěkná hra o vztazích rodičů a dětí, pěkná role, hrála tam bezvadná muzika, Cohen, Deep Purple, já trochu zatancoval (*Honza Mazák je emeritní mistr republiky v diskotancích, pozn. aut.*) a najednou si začali říkat, že ten Mazák není úplně marný. Načež jsem dostal od Palouše roli Miloše Hrmy v *Ostře sledovaných vlacích*, zahrál to asi čtyřikrát a musel na vojnu. A asi na základě toho Hrmy vyplynulo, že se tam mám po vojně vrátit. A pak už to bylo dobré.

S Ludmilou Čápkovou, Alexandrou Obstovou a Ludvíkem Tvarůžkem v *Puškách paní Carrarové Bertolta Brechta* (režie Alois Hajda, DS Pal Magneton Kroměříž 1975)

Kmenoví režiséři u Bezručů byli Pavel Palouš a Josef Janík – jak se ti s nimi dělalo?

S Paloušem pohoda, s tím se mi dělalo dobře. U Janíka mi vadila jeho dramaturgie, ta mi přišla vyhocená a temná. On taky viděl svět hodně temně, což mi dneska konvenuje, já to mám podobně. (smích) Ale na to, že jsme byli divadlo pro děti a mládež, které se taky místy dost potýkalo s nevelkým zájmem publika, tak mi ty tituly, které vybíral, přišly pro ty děcka poněkud zuviel.

Jinak ale musím říct, že Janík mě naučil číst detailně text, číst situaci, hledat co nejkonkrétnější motivace. Aby to nebylo jen povšechné odříkávání replik.

V jedné recenzi z té doby jsem o tobě našel zmínku jako o „typickém komikovi“. Cítil ses tak?

Ze začátku určitě. Těch hrdinů a prvních milovníků jsem vůbec moc nenahrál. A když jsem asi po pěti letech u Bezručů hrál Johana ve Fischerově *Báji*, typického dramatického rozervance, tak to byl jeden z mých největších hereckých průšvihů. Z těch opravdu dramatických rolí si vybavuju pak až Shylocka v *Kupci benátském*, kterého jsme dělali s Arnoštem Goldflamem v Hradci. Zato když jsem přišel sem, tak jsem hned začal titulní roli v *Králi Jindřichu VIII*. Takže jo, dramatický herec se ze mě stal vlastně až v Brně. Ale možná je to i tím, že jsem konečně dospěl, cha...

A když jsi odcházel z Ostravy do Hradce Králové do Klicperova divadla, tak jsi tam šel za Vladimírem Morávkem?

Ano. My jsme spolu u Bezručů asi třikrát nebo čtyřikrát pracovali.

Já dokonce objevil v archivu, že tvoje první spolupráce s ním byla v pohádce *Fimfárum*, kde jsi hrál postavu nazvanou Jeho dementní jasnost.

Byl jsem velmi dementní. (hurónský smích) To bylo řekněme hodně volné. A pak jsem s ním dělal ještě Vaška v *Dobře prodané nevěstě*, který byl taky dementní. Každopádně Bezruči se tehdy transformovali do podoby s. r. o., jejich budoucnost byla nejistá a já se rozváděl... Tudíž když mi Vladimír hodil lano do Hradce, přišlo mi to vhod a říkal

jsem si, že v dané situaci bude možná lepší, když budu o dvě stě kilometrů jinde.

Ale oproti těm šestnácti letům u Bezručů a osmnácti v MdB jsi v Hradci zas tak dlouho nepobyl.

Hele, Hradec je krásné město, žije se tam báječně. Řeka, kolo, do lesa na houby je kousek... Ale postupně jsem neměl pocit, že jsem využíván tak, jak bych si představoval. A hrály v tom roli i materiální podmínky, plat byl nevalný, bydleli jsme na herečáku... Takže když do Hradce přijel můj spolužák Erik Pardus jako parlamentář Standy Moši a nabídl nám, že můžeme do Brna, nebylo co řešit.

Jelikož máš za sebou tři angažmá, stalo se ti nejednou, že ses vrátil v jiném divadle ke stejnému titulu. Třeba Večer tříkrálový – v Hradci jsi hrál Malvolia, tady rytíře Andrého, ve Franku V., ve kterém jsi u nás hrál titulní roli, jsi hrál i u Bezručů, a dalo by se pokračovat. Nedělá ti problémy takřikajíc přemazat to, co bylo, a začít zase od nuly?

Naprosto ne. Já si totiž nic nepamatuju. (smích) Ale vážně. Tady jsem až na první čtené Franka V. zjistil, že už jsem v tom někdy hrál.

A co se týče hradeckého Malvolia, s tím jsem byl dost nespokojený. Ta práce s Michalem Dočekalem nebyla špatná, ale já byl v nějaké divné křeči. V Brně to podle mě vyšlo o hodně líp. Takže rozhodně jsem nikdy neřešil, že

jsem to už dělal a mělo by se to dělat stejně. Ale je pravda, že když jsem po třidvaceti letech hrál v Brně znovu Jakuba v *Jakubu a jeho pánovi*, tak jsem v těle ještě někde pocít té figury měl. I ten text se mi učil líp o to, že už jsem ho jednou uměl.

Když jsem si v hlavě před naším rozhovorem přehrával všechny role, v kterých jsem tě u nás viděl, došlo mi, že jsi herec hodně výrazného tělesného gesta. I u vedlejších postav jsem si ho snadno vybavil i po letech, ty figury neměly tvoje civilní tělo – broučí pohyb Kolíska ze Škola základ života nebo nenápadnost Hougha v Malém rodném podniku, který jako by se při chůzi ani nedotýkal země. Když umírá tvůj Zachar v Noci pastýřů, jako by najednou celý zprůsvitněl, stal se menším a křehčím. Snažíš se o to záměrně?

Mě to baví. Čím méně bude ta postava mít společného se mnou, čím víc se v ní ztratím, tím jsem radši. Jsou herci, kteří se ani nechtějí moc měnit, z každé postavy jako by vykoukli a zamávali divákům – ahoj, to jsem pořád já! Já to nesnáším. Vždycky se snažím najít jiný rytmus, jiný pohyb, zkrátka jedinečnou energii té které postavy. I když konkrétně s tím Zacharem jsem se dost trápil, protože je mi lidsky úplně cizí, já nevěřím jeho myšlení ani jednání, takže tam se dobrat nějaké věrohodnosti bylo poměrně těžké.

A hrál jsi tady za poslední roky nějakou figuru, která ti byla lidsky blízká? Která říká věty, které bys mohl říkat i ty?

Člověče, pro mě to je vlastně ten nešťastný fízl Dudek v *Hrabalovi*. Jak si přijde najednou bezvýznamný, ztracený. Já se taky cítím leckdy ztracený. A uvědomuju si, jak zanedbatelná stopa po všem tom našem divadelním usilování zůstane. A jestli někomu v životě nevěřím, tak to jsou optimisté. Ti jsou mi vyloženě podezřelí. (hurónský smích)

A přitom jsi říkal, že se už nedíváš na žádné depresivní filmy, jen na romantické komedie...

Přesně tak. *Notting Hill*, to je můj film.

Text: Jan Šotkovský

S Danuší Ondráčkovou ve hře *Woodýho Allena Zahraj to znovu, Same* (režie Pavel Palouš, Divadlo Petra Bezručů 1991)

KONCERT KE 40. VÝROČÍ ZALOŽENÍ PĚVECKÉHO SBORU

ARS BRUNENSIS

ROCKOVÉ ORATORIUM EVERSMILING LIBERTY

HUDBA JENS JOHANSEN A ERLING KULBERG

18. ZÁŘÍ 2021 19:00
SONO CENTRUM BRNO

PĚVECKÉ SBORY: ARS BRUNENSIS, CHOIRCHESTRA BRNO, BYSTROUŠEK, ROSIČKA
SOLISTÉ: KRISTÝNA DAŇHELOVÁ, LUKÁŠ JANOTA DIRIGENT: DAN KALOUSEK

B | R | N | O |

HĚST

VSTUPENKY JE MOŽNÉ ZAKOUPIT V PŘEDPRODEJNÍ SÍTI GOOUT
KONCERT SE KONÁ ZA FINANČNÍ PODPORY STATUTÁRNÍHO MĚSTA BRNA

Slavnostní otevření nově zrekonstruované budovy divadla

Ve středu 30. června 2021 byla slavnostně otevřena nově zrekonstruovaná budova divadla na Lidické ulici 14. Této mimořádné události se zúčastnila také primátorka statutárního města Brna, paní Markéta Vaňková, která po slavnostním přestřížení pásky k nové budově pronesla přípitek na počest divadla. Nechyběl zde samozřejmě ani ředitel Městského divadla Brno Stanislav Moša, který všechny přítomné diváky, novináře a fotografy dopodrobna seznámil s celým průběhem i výsledkem právě dokončené rekonstrukce divadelní budovy. Kromě milých slov zazněly též slavnostní fanfáry MdB v podání členů našeho orchestru.

Stanislav Moša, Markéta Vaňková a správce budov MdB Michal Kočíčka, který měl celou rekonstrukci na starosti

Benefiční koncert
DUETA PRO SV. ANNU

Milí diváci, jak asi víte, Městské divadlo Brno ve spolupráci s PG Acoustic Bandem natáčelo v průběhu pandemie hudební videa s protagonisty našeho divadla coby morální podporu zdravotníkům. Projekt byl nazván **Dueta pro sv. Annu** a od počátku byl přislíben i koncert v areálu nemocnice k zakončení tohoto projektu. Slíbený koncert se uskuteční v **pátek 3. září 2021 v 19.00 hodin v zahradách areálu Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně**. Jedná se o benefiči, vstupné je tedy dobrovolné, přispět bude možné přímo na místě. Společně s Petrem Gazdíkem vystoupí Alena Antalová, Kristýna Daňhelová, Johana Gazdíková, Svetlana Janotová, Viktória Matušovová, Markéta Sedláčková, Martina Severová, Ivana Vaňková a Lukáš Vlček. Jste srdečně zváni!

Garry Marshall, Jonathan Frederick Lawton, Bryan Adams, Jim Vallance:

PRETTY WOMAN romantický muzikál, česká premiéra

Krásná, chytrá, leč chudá prostitutka Vivian potká pohledného, okouzliváho, ale snobského podnikatele Edwarda a je z toho láska jako trám. Jediná věta stačí k tomu, abyste uhádli, že řeč je o slavné americké love story *Pretty Woman*, jejíž muzikálová verze nabízí nejen všechny oblíbené filmové hlášky a scény, ale navíc také strhující pop-rockovou hudbu!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: H. Holišová nebo S. Janotová nebo T. Navrátilová, P. Gazdík nebo P. Štěpán, K. Daňhelová nebo D. Křížová, R. Jícha nebo I. Ondříček a další.

Yasmina Reza:

BELLA FIGURA hořká komedie, česká premiéra

Tato výtečně napsaná hra plná znamenitého humoru skvěle nastavuje zrcadlo dnešním „moderním“ lidem, kteří chtějí na své okolí působit za každou cenu dokonale. Chtějí zkrátka „mít styl“. Náhodné setkání pěti takových „stylových“ lidí u šampaňského se ale zvrtno do absolutně vyšinutého večera plného bizarních situací, které umí zosnovat pouze sám život.

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: L. Bergerová, A. Novotný, Z. Herfortová, A. Slanina a L. Janíková.

Vicki Baumová, Luther Davis, Robert Wright, George Forrest, Maury Yeston:

GRAND HOTEL elegantně excentrický muzikál

Grand Hotel plný snů, lásky, ale i zklamání a bolesti znovu otevírá své brány. Jen čtyřikrát budete mít možnost stát se součástí jeho luxusního světa a prožít spolu s hosty jejich nevědní životní příběhy. Diváci i recenzenti se shodují, že „luxusní“ zde není jen prostředí hotelu, ale i herecké výkony, taneční čísla, dobové kostýmy a swingové melodie.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: L. Janota nebo L. Vlček, K. Daňhelová nebo M. Matějová, K. Pekar nebo A. Slanina, L. Bergerová nebo M. Sedláčková a další.

Miloš Urban, Stanislav Slovák, Jan Šotkovský:

SANTINIHO JAZYK mysteriózní thriller

Pusťte se spolu s reklamním kreativcem Martinem Urmannem do hledání univerzálního reklamního sloganu, který by prodal cokoliv. Stačí se ponořit do tajemné magie čísel, symbolů a šifer a hned ve všem uvidíte netušené skryté významy, jejichž společným pojítkem, jak se postupně v tomto příběhu ukáže, jsou stavby barokního architekta Jana Blažeje Santiniho.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: D. Vitáček, P. Halberstadt, K. Daňhelová, J. Uličník, A. Zelová a další.

PROGRAM ZÁŘÍ

PROGRAM ŘÍJEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ST	1.9.	19.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku), náhr. za 18.3.2020	A3
ČT	2.9.	19.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku), za 19.3. a 26.11.2020	AB4
PÁ	3.9.	19.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku), za 27.3. a 25.11.2020	E5
SO	4.9.	19.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku), za 14.3. a 28.9.2020	AB6
NE	5.9.	19.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku), za 19.4. a 18.10.2020	E7
ÚT	7.9.	19.00	Santiniho jazyk, náhr. za 10.3. a 27.10.2020	C2
ST	8.9.	19.00	Santiniho jazyk, náhr. za 29.4. a 28.10.2020	
ČT	9.9.	19.00	Anna Karenina, náhrada za 3.11.2020	Z2020
PÁ	10.9.	19.00	Anna Karenina, náhrada za 22.11.2020	R2020
NE	12.9.	19.00	Anna Karenina, náhrada za 4.11.2020	X2020
PO	13.9.	19.00	Anna Karenina, náhrada za 15.11.2020	A2020
ÚT	14.9.	19.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku), za 17.3. a 13.10.2020	A2
ST	15.9.	18.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku), za 18.4. a 30.9.2020	SP
ČT	16.9.	19.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku), náhr. za 26.3.2020	C4
PÁ	17.9.	19.00	První rande	
SO	18.9.	19.00	Anna Karenina, náhrada za 2.11.2020	M2020
NE	19.9.	19.00	Anna Karenina, náhrada za 16.11.2020	V2020
PO	20.9.	19.00	Anna Karenina, náhrada za 7.11.2020	T2020
ÚT	21.9.	19.00	Hrabal a muž u okna	
ST	22.9.	19.00	Zdenek Merta u klavíru, za 15.4., 1.10. a 24.11.2020	
PÁ	24.9.	14.00	Bella Figura, náhrada za 23.10.2020	
PÁ	24.9.	19.00	Bella Figura	C5
SO	25.9.	19.00	Bella Figura, náhrada za 24.10.2020	P
NE	26.9.	19.00	Bella Figura, náhrada za 25.10.2020	
PO	27.9.	19.00	Noc pastýřů, náhrada za 26.10.2020	A1
ÚT	28.9.	19.00	Noc pastýřů	E2
ST	29.9.	19.00	Noc pastýřů	AB3
ČT	30.9.	19.00	Noc pastýřů, náhrada za 12.11.2020	A4

PÁ	3.9.	18.00	Grand Hotel, náhr. za 5.4. a 15.10.2020	
SO	4.9.	19.00	Grand Hotel, náhr. za 27.3. a 16.10.2020	
NE	5.9.	14.00	Grand Hotel, za 17. a 18.10.2020 ve 14.00	
NE	5.9.	19.00	Grand Hotel, náhr. za 17.10.2020 v 19.00	
PO	6.9.	18.00	Grand Hotel, za 25.3. a 14.10.2020	SP
PÁ	10.9.	14.00	Pretty Woman, náhr. za 30.10.2020	
PÁ	10.9.	19.00	Pretty Woman, za 27.11.2020	A5/AB5
SO	11.9.	19.00	Pretty Woman, náhr. za 31.10.2020	P
NE	12.9.	19.00	Pretty Woman, náhrada za 1.11.2020	
PO	13.9.	19.00	Pretty Woman, za 9.11.2020	A1/AB1
ÚT	14.9.	19.00	Pretty Woman, za 10.11.2020	C2/E2
ST	15.9.	19.00	Pretty Woman, za 4.11.2020	A3/AB3
ČT	16.9.	19.00	Pretty Woman, za 5.11.2020	A4/AB4
PÁ	17.9.	19.00	Pretty Woman, za 6.11.2020	C5/E5
SO	18.9.	19.00	Pretty Woman, za 14.11.2020	AB6/AB6
NE	19.9.	19.00	Pretty Woman, za 15.11.2020	D/E7
PO	20.9.	19.00	Pretty Woman, náhrada za 16.11.2020	
ÚT	21.9.	19.00	Pretty Woman, za 3.11.2020	A2/AB2
ST	22.9.	18.00	Pretty Woman, náhrada za 11.11.2020	
ČT	23.9.	19.00	Pretty Woman	zadáno
PÁ	24.9.	19.00	Pretty Woman, za 30.10. a 13.11.2020	
SO	25.9.	19.00	Pretty Woman, náhrada za 7.11.2020	
NE	26.9.	18.00	Pretty Woman, náhrada za 8.11.2020	
PO	27.9.	19.00	Pretty Woman, náhrada za 30.11.2020	
ÚT	28.9.	19.00	Pretty Woman, náhrada za 28.11.2020	
ST	29.9.	18.00	Pretty Woman, náhr. za 2.11.2020	SP
ČT	30.9.	19.00	Pretty Woman, náhr. za 12.11.2020	C4

PÁ	1.10.	19.00	Bella Figura, náhrada za 23.10.2020	A5
SO	2.10.	19.00	Bella Figura, náhrada za 31.10.2020	A6
NE	3.10.	19.00	Bella Figura, náhrada za 1.11.2020	D
ÚT	5.10.	19.00	Bella Figura	C2
ST	6.10.	19.00	Bella Figura	zadáno
ČT	7.10.	19.00	Bella Figura	zadáno
PÁ	8.10.	14.00	První rande	
PÁ	8.10.	19.00	První rande	AB5
SO	9.10.	19.00	První rande	P
NE	10.10.	19.00	První rande	
PO	11.10.	19.00	Noc pastýřů, náhrada za 30.11.2020	AB1
ÚT	12.10.	19.00	Noc pastýřů, náhrada za 17.11.2020	AB2
ST	13.10.	19.00	Santiniho jazyk	
PÁ	15.10.	19.00	Bella Figura	E5
SO	16.10.	19.00	Bella Figura, náhrada za 21.11.2020	AB6
NE	17.10.	19.00	Bella Figura	E7
PO	18.10.	18.00	Bella Figura, náhrada za 19.11.2020	SP
ÚT	19.10.	19.00	Hrabal a muž u okna	A2
ST	20.10.	19.00	První rande	zadáno
ČT	21.10.	19.00	První rande	zadáno
PÁ	22.10.	19.00	První rande	C5
SO	23.10.	19.00	První rande	
NE	24.10.	18.00	První rande	
PO	25.10.	19.00	Žebrácká opera	
ÚT	26.10.	18.00	Pro nic za nic	
ST	27.10.	19.00	Pro nic za nic	
ČT	28.10.	19.00	První rande	C4
PÁ	29.10.	19.00	První rande	
SO	30.10.	19.00	Osmýčky	
NE	31.10.	18.00	Osmýčky	

PÁ	1.10.	17.00	Pretty Woman	zadáno
PO	4.10.	19.00	Horečka sobotní noci	
ÚT	5.10.	18.00	Horečka sobotní noci	
ST	6.10.	19.00	Horečka sobotní noci	
ČT	7.10.	19.00	Horečka sobotní noci	
SO	9.10.	18.00	Mamma Mia!	
NE	10.10.	14.00	Mamma Mia!	
NE	10.10.	18.00	Mamma Mia!	
PO	11.10.	19.00	Mamma Mia!, náhrada za 23.11.2020	
ÚT	12.10.	18.00	Mamma Mia!	
ST	13.10.	19.00	Mamma Mia!	
ČT	14.10.	18.00	Mamma Mia!	
NE	17.10.	18.00	Světáci	
PO	18.10.	19.00	Světáci	
ÚT	19.10.	18.00	Světáci	
PÁ	22.10.	14.00	Jane Eyrová	
PÁ	22.10.	19.00	Jane Eyrová	
SO	23.10.	19.00	Jane Eyrová	P
NE	24.10.	19.00	Jane Eyrová	
PO	25.10.	19.00	Jane Eyrová	A1/AB1
ÚT	26.10.	19.00	Jane Eyrová	C2/E2
ST	27.10.	19.00	Jane Eyrová	A3/AB3
ČT	28.10.	19.00	Jane Eyrová	A4/AB4
PÁ	29.10.	19.00	Jane Eyrová	
SO	30.10.	19.00	Jane Eyrová	
NE	31.10.	18.00	Jane Eyrová	

■ Předplatné sezóna 2019/2020
 ■ Předplatné sezóna 2020/2021
 ■ Veřejná generálka
 ■ Premiéra

Alan Zachary, Michael Weiner, Austin Winsberg:

PRVNÍ RANDE

muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů, evropská premiéra
Půvabný komorní muzikál nesmírně vtípně ukazuje, co se může stát na prvním rande naslepo, na něž si hlavní aktéři Aaron a Casey přináší své „hlasy v hlavě“, jež k nim v podobě příbuzných či přátel originálně promlouvají a radí jim, jak se na schůzce chovat. Je jasné, že je zaděláno na chytrou zápravu, v níž se potvrdí, že protiklady se skutečně přitahují.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Rymeš, E. Skálová, A. Slanina, S. Janotová, D. Vitázek, A. Zelová a K. Pekar.

Paul Gordon, John Caird:

JANE EYROVÁ

muzikál podle proslulého románu, česká premiéra
Slavná kniha Charlotte Brontëové ožije na jevišti Hudební scény! Silný příběh osudem zkoušené mladičky Jane, která se přes mnohé útrapy nakonec dostane až na panství Thornfield Hall, kde se seznámí se záhadným Edwardem Rochesterem, vás svým silným dějem, krásnou podmanivou hudbou, dobovými kostýmy i precizními hereckými výkony naprosto vtáhne a oslní!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: K. Daňhelová nebo D. Křížová, L. Janota nebo L. Vlček, A. Antalová nebo J. Musilová a další.

Vratislav Blažek, Zdeněk Podskalský, Evžen Illín, Vlastimil Hála, Karel Cón:

SVĚTÁCI

nesmrtelná česká komedie s písničkami
Kultovní filmová komedie vás pobaví i na divadle! Když tři fasádníci převlečení za gentlemany potkají tři elegantní krásy, které si ale na lidi velkého světa také jen hrají, je jisté, že o situace plné nečekaných zvrátů a úsměvných momentů nebude nouze. To vše je doplněno novými krásnými písněmi a postavou vypravěče, který s jemnou ironií vše glosuje.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: M. Isteník, P. Halberstadt, J. Uličník, M. Sedláčková, P. Vitázková, A. Zelová, L. Kolář, L. Janota a další.

Robert Stigwood, Bill Oakes, The Bee Gees, Ryan McBryde:

HOREČKA SOBOTNÍ NOCI

disco muzikál
Fenomenální taneční muzikál se ve čtyřech reprízách vrací na prkna Hudební scény, která se společně s vámi celá rozproudí ve víru tance v rytmu disca. Zapomeňte díky hudbě a tanci stejně jako hlavní postava Tony Manero aspoň na chvíli na starosti všedního života a přijďte se pobavit na naši hvězdnou „diskotéku“ a zanotovat si známé písně The Bee Gees!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: K. Pekar nebo M. Salvadori, S. Janotová nebo I. Vaňková, K. Daňhelová nebo K. Mikulová, R. Novotný nebo D. Rymeš, L. Janota nebo M. Kolář, O. Studénka a další.

Křest CD

Po předpremiérovém představení v úterý 24. srpna pokřtili překladatelka Zuzana Čtveřáčková, dirigent nahrávky Dan Kalousek a choreograf Michal Matěj CD *První rande*. Koupit si jej můžete na našich pokladnách stejně jako i ostatní CD z naší široké nabídky.

Ponechávám na vaší libovůli, jestli vás následující informace zajímá či ne, berme to třeba jako hru.

Numerologické vibrační číslo (může být jedna až devět) se vypočítává součtem jednotlivých číslic tvořících datum vašeho narození. Vibrační číslo Michaela (tak se doopravdy jmenuje) Kocába, mého spolužáka ze střední, je devět. O devítce se v této souvislosti mluví jako o číslu završujícím, o číslu, které symbolizuje rozum, mystiku, analytické myšlení i duchovní sílu. Samozřejmě existují stamilióny devítek po celém světě (včetně mě), leč... V numerologické mřížce (viz obrázek níže) má zastoupeny všechny číslice, což je výrazně neobvyklé, však si to zkuste se svými čísly. Budete mít pravděpodobně více jedniček nebo trojek či pětetek, ale některá čísla ve vaší mřížce budou chybět. Zastoupení všech číslic podle některých ezoteriků svědčí o všestrannosti, komplexnosti nebo i kompresi vlastností a dispozic. Nutno říct, že mřížka má různé výklady, svislé, diagonální i vodorovné průsečíky, vypočítává se rozličným způsobem – to však ponechám expertům, entuziastům a exotům. Samotná mřížka vypadá takto:

3	6	9
2	5	8
1	4	7

Pro příklad uvádím datum svého narození a s ním související numerologickou mřížku a vedle tutéž kombinaci Michaela Kocába.

25. 4. 1951 = 27 = 9

3	6	9	99
2	22	5	55
1	11	4	4

28. 7. 1954 = 36 = 9

3	3	6	6	9	99
2	2	5	5	8	8
1	1	4	4	7	7

Možná je to náhoda, leč... Michaelův druh nadání, inteligence a (proslulá) posedlost jsou vstupenkou pro mimořádné výkony, jeho mřížka na to poukazuje, ale on to přece potvrdil svým pestrobarevným životem, svými výsledky v různých oblastech lidského činění. A to je, oč tu běží. Známe se dobře, je to dobrý chlap, za to ruku do ohně, o své problematičnosti a běsech nám třeba poví sám.

Zdenek Merta

Michael Kocáb

Muž mnoha profesí, hudební skladatel a producent vyrůstal v rodině evangelického faráře a psycholožky. Po maturitě pokračoval ve studiu skladby a varhan na pražské konzervatoři, kde absolvoval roku 1979. V roce 1976 založil úspěšnou kultovní rockovou skupinu *Pražský výběr*, kterou v její nejslavnější podobě tvořili Michael Kocáb (zpěv, klávesy), Michal Pavlíček (zpěv, kytara), Vilém Čok (zpěv, baskytara) a Jiří Hrubeš (bicí). Michael Kocáb zkomponoval více než 60 filmových skladeb, je mimo jiné i držitelem Českého lva za rok 2004 za hudbu, kterou složil k celovečernímu filmu Ivana Fíly *Král zlodějů*, je také autorem hudby pro celou řadu animovaných, dokumentárních i krátkometrážních filmů. Deset let dělal externího poradce prezidenta Václava Havla. Celým jeho životem se prolíná boj za lidská práva, politickou kulturu a demokracii. Byl hudebníkem, ale i politikem. Byl jedním ze zakládajících členů Občanského fóra. Od roku 1990 do roku 1992 byl poslancem Federálního shromáždění a předsedou komise pro dohled nad odsunem sovětských vojsk z Československa. V letech 2009–2010 byl ministrem pro lidská práva a národnostní menšiny a později zmocněncem vlády pro lidská práva.

Karel Škarka

Můj osud je spojen s naším divadlem

V pravidelné rubrice rozhovorů s muzikanty našeho divadla uděláme tentokrát (opět) malou odbočku. Ale opravdu jen malou. Herce a zpěváka Karla Škarku můžete znát nejen z jeviště Městského divadla Brno, ale také jako sbormistra, korepetitora a autora hudebních nastudování. Povídali jsme si uprostřed léta o jeho studiích, autorské tvorbě a mnohém dalším.

Karle, ty jsi v Městském divadle Brno v angažmá jako herec, ovšem tvoje cesta byla poměrně kostrbatější. Začal jsi studovat zpěv na Konzervatoři Brno. Jak jsi přišel zrovna na zpěv?

Tatínek chtěl mít ze mě hokejistu, maminka muzikanta. V sedmé třídě jsem hokeje kvůli zranění nechal, a tak jsem pomalu začal směřovat k hudbě. Chodil jsem na zpěv a na klavír na ZUŠ, takže se studium na konzervatoři trochu nabízelo. Tam mě přijali a po prvním ročníku mě napadlo, že bych mohl studovat i skladbu.

Jak se stane, že přijde takové rozhodnutí? Měl jsi toho málo?

Konzervatoř byla pro mě v šestnácti letech jako Bradavice z Harryho Pottera. Chodil jsem do třídy s instrumentalisty, kteří ve škole po chodbách denně dlouhé hodiny koncentrovaně cvičili na nástroj. Když jsem šel na hodinu zpěvu, v přízemí jsem slyšel fagot, v 1. patře hoboj, v 2. patře housle a než jsem došel do 3. patra, měl jsem v hlavě motiv onoho tria. A tehdy mě napadlo, že bych s tím chtěl umět dál pracovat. A tak jsem začal studovat skladbu a těch melodií v hla-

vě jsem se už nezbavil. Administrativa na konzervatoři mě hrozně „milovala“, protože jsem studoval dva obory a oni kvůli mně a pár dalším museli upravovat rozvrh.

Už během studia jsi začal spolupracovat s Městským divadlem Brno?

Když jsem byl ve třetím ročníku, moji spolužáci říkali: „My hrajeme v Městském divadle *West Side Story*, přijď se podívat, je to pecka!“ Přišel jsem se tedy podívat a tak jsem se do toho představení zamiloval, že jsem si říkal, že bych tam chtěl stát s nimi. Úplně takhle, z ničeho nic. Nemohl jsem myslet na nic jiného a do půl roku přišel na konzervatoř leták, že MdB pořádá doplňující konkurz na chlapecké role do *West Side Story*. Tehdy jsem věděl, že to je ono, že se tam musím dostat. Měsíc jsem makal, tancoval, zpíval, dost mi pomáhal můj spolužák Alan Novotný, abych se tam jen nemotal. Tím konkurzem jsem prošel a od té doby je můj osud spojen s tímto divadlem.

Ale stejně jsi potom ještě pokračoval dál ve studiu.

Ano, hrál jsem *W.S.S.* a další krásná představení a přitom studoval dál zpěv i skladbu na konzervatoři. Potom jsem pokračoval ve studiu zpěvu na JAMU. Tam to bylo oproti konzervatoři v mnohém jiné. Více akademické, méně lidské až na výjimky, a na ty výjimky vzpomínám nejraději.

Přece jenom pěvecké školení na Hudební fakultě JAMU jde spíše uměleckým směrem, neměl jsi touhu být klasickým operním pěvcem?

Chtěl jsem se naučit zpívat a nepřemýšlel jsem o žánru. To se mi nakonec podařilo především díky skvělému učiteli doc. Pavlu Kamasovi, což byl nejen mimořádně skvělý pedagog, výborný pěvec, ale také vzácný člověk s osobitým smyslem pro humor. Účastnil jsem se různých pěveckých kurzů v zahraničí a můžu s klidem říct, že on byl skutečně evropská kapacita. Později se z nás stali dobří přátelé. A mimo zpívání mě též naučil správně používat přechodníky. Kromě zpěvu měl totiž vroucí vztah i ke spisovnému jazyku českému.

Během studií jsem hrál v divadle, což byl

hlavní kámen úrazu na JAMU, na pěvecké katedře mi říkali, že stejně budu dělat ten muzikál, že na škole nemám co dělat. Paradoxem je, že velká většina mých lépe prospívajících spolužáků se nakonec v praxi neuplatnila.

A k opeře ses někdy dostal?

Dostal. V absolventské roli jako Papageno a pak přišla nabídka na roli Mozartova Figara z divadla v Karlových Varech. Přizvali si mě jako hosta s tím, že uvidíme, co dál. Akorát zrovna ten rok ve Varech rušili stálý soubor. Odpremiéroval jsem a tím to skončilo. A později (v roce 2008, pozn. aut.) jsem ještě hrál v Redutě v minimalistické opeře Philippa Glasse *Kráska a zvíře*.

A co tvoje skladatelská dráha? Byly provedeny některé tvé skladby i jedna opera... a co dál?

Na dobu mých studií skladby u profesora Jiřího Bártý vzpomínám moc rád. Na skladatelském oddělení panovala vždy výborná atmosféra. Pocity při provádění mých skladeb, kdy se zhmotňuje to, co jsem předtím ne vždy úplně zřetelně slyšel v hlavě, byly mimořádně silné a krásné. Po absolutoriu skladby jsem dostal nabídku, abych v rámci projektu *Bušení do železné opony* napsal operu. Takže jsem si vybral téma, napsal, zinstrumentoval a předal. A nakonec se opravdu provedla v Praze a později i v Brně. A to byl asi můj vrchol v umělecké současné hudbě. Dál už jsem se z časových důvodů k tvorbě nedostal. Až později jsem se vrátil k psaní písní.

Pro sebe nebo pro nějakou kapelu nebo jen tak do šuplíku?

Potkali jsme se s Míšou Horkou a ona se mě zeptala, jestli bych pro ni nechtěl něco napsat. Napsal jsem, ono se to líbilo, tak jsme udělali ještě asi deset písní. Jednu jsem dokonce poslal do Anglie na *Songwriting Contest* – soutěž o nejlepší písničku – a byl jsem mezi deseti nejlepšími z tří tisíc soutěžících z celého světa. Chtěli jsme nějak prorazit, ale tady ten šoubyznys je prostě složitý. Doufám, že se k tomu ještě vrátíme.

Ty ses podílel také na hudebním nastudování některých muzikálových inscenací.

V roli Konferenciéra v muzikálu *Chicago*, režie Stanislav Moša

V našem divadle působíš, je to neuvěřitelné, ale je to tak, už téměř čtvrtstoletí. Máš nějaké srdcovky? Někaké oblíbené muzikálové kousky?

Já prostě miluju poctivý muzikál, který je psaný z hlediska syžetu, dramatu, příběhu. Nemám nic proti jukebox muzikálu, „písničkálům“, určitě mají na poli hudebního divadla své místo, ale ten systém, že písničky jsou vymyšleny a k tomu se domyslí nějaký příběh, je pro mě spíš koncert hitů se scénkami. Já miluju to drama v hudbě, například muzikály typu *Bídničci*, *Wicked*, *Jesus Christ Superstar*, obdivuju tvorbu Disneyho, ale také starší kousky, třeba Gershwinovu *Porgy a Bess* – což je opera, a pak současně věci jako například *Čarodějky z Eastwicku*, *Rent* nebo *Probuzení jara*.

Muzikál *Probuzení jara* jsi nastudoval dokonce dvakrát, jednou v MdB a teď nově s ročníkem muzikálového herectví Petra

Štěpána v režii Doda Gombára. Jaké je to pro tebe spolupracovat se studenty muzikálového herectví?

Každý projekt mě vždycky něco naučil. Každý! A pokaždé je to jiné, žádná práce nikdy není stejná! Spolupráce se studenty muzikálu v Divadle na Orlí pro mě byla krásná a velmi obohacující. Jiní lidé, jiné divadlo, jiná energie, studenti jsou čerství, mají obrovskou chuť pracovat. A ještě to má přidanou hodnotu – mohl jsem experimentovat, použít jiný přístup během nastudování i aranžování. Byla to skvělá zkušenost!

Čím si krátíš volný čas? Máš nějaké koníčky? Něco, co nemá s hudbou nic společného?

Nevím, jestli je to úplně mimo hudbu, ale v šestnácti letech jsem si pořídil první počítač do mého domácího studia na hudební produkci. Nebyl jsem však ze šťastlivců, kterým by ten počítač fungoval bez problémů, takže ten stroj první dva měsíce ukazoval modrou obrazovku a nechtěl se rozjet. Díky tomu jsem se postupně pomaličku prokousával, dnes by se řeklo, IT technologiemi. Vlastně se považuju za běžného uživatele, který měl všechny počítačové neuduhy světa a musel si poradit. Teď kamarádům sem tam pomůžu s jejich problémy s počítačem. Nevím, jestli je to koníček, ale řekněme, že když potřebuju sestavit pracovní stanici, tak si poradím.

A houby nebo křížovky? Co bys na sebe prozradil v AZ-kvízu?

Surf. Sjíždění vln. K tomu je však třeba moře s vlnami a teď se dostat někam na spot je složitě. V sezóně odjet nemůžu, takže jsem si poslední dobou moc nezaskurfoval. Taky mě baví tvorba písni. Klavírní improvizace.

Jak jsi strávil prázdniny?

Já jsem člověk, který si umí užít nicnedělání. Jsem typ, který umí úplně vypnout, vezme si knížku a vůbec mu nedělá problém proležet celý den. Anebo si vezmu kolo, projedu se s dcerou k vodě, do přírody. To jsou takové klasické letní aktivity. Koupání, voda, sluníčko, a hlavně dobré knížky.

Děkují za rozhovor a přeji mnoho času na čtení!

Text: Miroslav Ondra

Napoleon v Brně

www.i-divadlo.cz | 1.6.2021 | Peter Stoličný

Pestrý umělecký program Biskupskému dvoru opravdu sluší. Inscenace hrané na pozadí nádherné katedrály sv. Petra a Pavla, to je nevšední zážitek.

Dekorace renesančního nádvoří se hodí i pro tituly, které byly napsány přímo pro toto nádvoří: vtipná *Vzpoua hrášků* o životě badatele Mendela, eposej o baronu Trenckovi, veliteli pandurů, který nakonec skončil ve vězení na brněnském Špilberku, nebo inscenovaná pověst o brněnském kole. To vše mají na svědomí herec Městského divadla Petr Štěpán, dramaturg Jan Šotkovský, herec a režisér Stanislav Slovák plus hudební skladatel a kapelník Karel Cón. Ono se totiž ve všech kusech autorské trojice hraje, tancuje a zpívá. A vždy je obsahem velmi volný a vtipný výklad kon-

Napsali o nás

krétních dějinných událostí, které se nějak vážou k Brnu. Třeba v *Baronu Trenckovi* má „techtle – mechtle“ řečený zbojník přímo s Marií Terezií. Také poslední „výklad dějin“ je spojený s Brnem, přesněji s pobytem britského premiéra Winstona Churchilla, který dlel jenom pár dnů na nedalekém hradě Veveří. Také v tomto výkladu dějin se trojice „uličnických autorů“ pustila do velké události ve světové premiéře. Jejich představení *Napoleon aneb Alchymie štěstí* je zase zdařilým a humorným výkladem dějin, které se váží k Brnu.

V inscenacích tohoto typu jsou vždy důležité písničky, které zkomponoval Karel Cón a živě z ochozu renesanční stavby na pozadí jeviště hrál orchestr Městského divadla Brno. K tomu nutno přičíst nenápadné, ale důležité zásahy scenografa Jaroslava Milfajta, který upravil několik částí scény do dostavby. Divákovi se může zdát, že tam stály vždy, tak slohově pasují k tomu renesančnímu pozadí.

Každým rokem jsou letní představení v prostředí Biskupského dvora divadelním svátkem. Ale rok 2021 bude výjimečný. Po pandemii a z toho plynoucího „abstáku“ bude každé představení takovým svátkem múz, jako v ten premiérový večer původní hry *Napoleon*.

Biskupský dvůr v Brně hostil premiérově hru *Napoleon aneb Alchymie štěstí*

Brnensky.denik.cz | 2.6.2021 | Lenka Sedmíková

Pod režijním vedením Stanislava Slovaka je autorem scén Jaroslav Milfajt, spolu s hudebním nastudováním Karla Cóna a dramaturgií Jana Šotkovského vznikla světová premiéra muzikálu, v němž se setkají v Brně významné osobnosti v prostoru a čase, což umožnilo jeho nadčasové pojetí a možnosti fabulace.

Nutno vyzvednout i tvůrkyni kostýmů (Andrea Kučerová) a její znázornění domnělého Churchillova štěstí, dívky Fortuny (Alžběta Janíčková) tančící v úvodu muzikálu a objevující se v jeho snech, v červených rozevlátných šatech s nevinným, a přesto magickým pohledem, byla okouzující a svým tancem jen podtrhla svoji ženskost, eleganci i inspiraci k velkým Churchillovým činům. Promyšlená světelná kompozice se střídavými obrazy světla, stínu či tmy jen dotvářela skvělý dojem z představení.

Vtipné narážky na stěhování nádraží, stejně jako popletení policejní prefekt skvěle bavili obecenstvo, které to dávalo najevo upřímným smíchem i vděčným potleskem během celého představení. To bylo přímo grandiózní, ovace neměly konce na závěr premiéry muzikálu a obecenstvo několikrát vyvolávalo neutuchajícím potleskem všechny účinkující, kterým se po právu dostalo nejen květin pro dámy, ale i pozornosti pro mužské představitele v dárkovém balení.

V příběhu se mísí břitká satira, smutná pravda i nadsázka, skutečné dějinné události se smyšlenými příběhy a postavami, které jsou vtipně karikovány, takže se z nich místy stávají kreatury.

Pravdy a mýty o štěstí dvou hlavních hrdinů

„Nauč se poslouchat, budeš umět vládnout,“ pravil Solón, aténský zákonodárce, 638-558 př. n. l. Napoleon jen málo naslouchal svému lidu, dával přednost své sebestřednosti a roli diktátora sobě vrozené a naslouchal též své druhé manželce, o mnoho let mladší Marii Luise Habsburko-Lotrinské, rakouské arcivévodkyni, která se po sňatku s Napoleonem I. stala francouzskou císařovnou. „Díky“ právě této ženě a její kráse, ale i nenasytnosti a chamtivosti, která ho štvála do dalších válek, nezůstal na Elbě, ale definitivně skončil, i kvůli značné vyčerpanosti jeho již tak prořídle armády i porážce v bitvě u Waterloo, až na ostrově Svaté Heleny jednou provždy.

Ano, jak mnohokrát historie a nejen u státníků ukázala, je to tak. Plně to vystihuje francouzské přísloví „Cherchez la femme – Za vším hledej ženu“, jehož autorství je připisováno kardinálu de Richelieu i Alexandru Dumasovi staršímu.

Naproti tomu Churchillova milovaná Clementine, u které se snoubila téměř antická krása s laskavostí, naplňuje doslova citát Františka Hrubína: „Každá žena má moc učinit krásným a hodným toho, koho miluje.“ Její laskavost a důvtip, nejen půvaby, proto okouzlili Winstona Churchilla natolik, že ji nejen pojal za manželku, ale naslouchal pozorně i jejím názorům na premiérové osobnosti či události kolem něj. A právem seznal, že její přítomnost po jeho boku je pravým štěstím.

(texty v této rubrice jsou redakčně kráceny)

Mamma Mia! – malá odměna v Městském divadle Brno

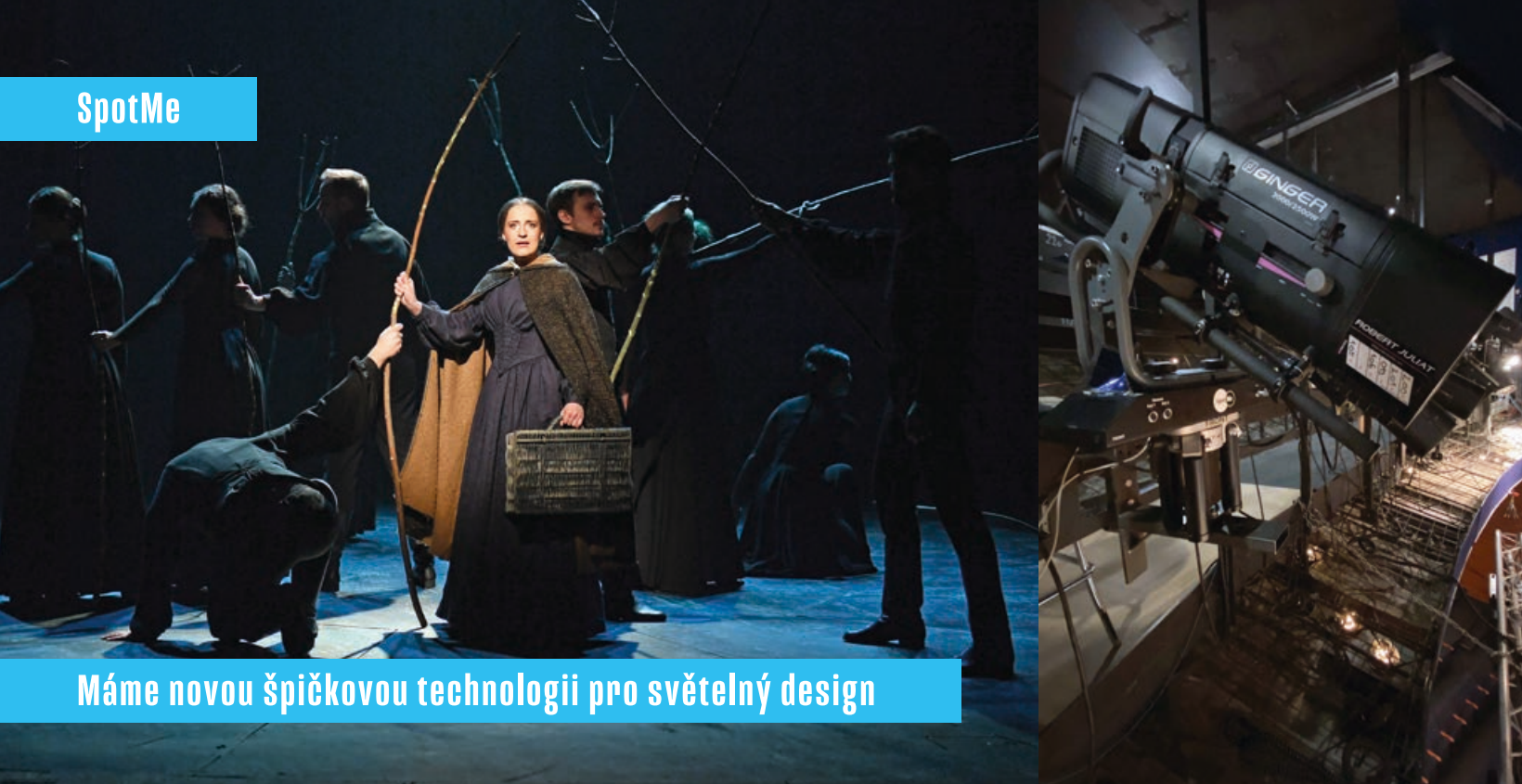

Začátek loňského roku neblaze poznamenala covidová pandemie. Bylo to pro všechny těžké období plné obav a chaosu. Uvědomili jsme si, jak jsou naše životy i jistoty křehké a jak snadno je možné je ztratit. Mysleli jsme proto především na sebe a na své nejbližší, zároveň se ale našla i skupina lidí, a nebylo jich málo, která byla ochotná pomoci také ostatním.

Proto jsem velmi rád poděkoval těmto našim sousedům z Bystrce, kteří se na moji výzvu zapojili do nezištné pomoci osamělým či imobilním spoluobčanům, dětem v Klokánku i obyvatelům domovů pro seniory. Udělali více, než se zdá, podali jiným lidem pomocnou ruku a pomohli jim překonat strach i materiální nedostatky. Docházeli s nákupy i léky k izolovaným a poskytovali jim tolik potřebnou podporu i materiální pomoc. A já si jich za to nesmírně vážím.

Jako poděkování naší radnice jsem je pozval na představení *Mamma Mia!*, které přineslo skvělou náladu a úsměv na rtech. Za spolupráci s naší radnicí a za sponzorské dary v podobě příspěvků na vstupenky na představení děkuji také městským společnostem Teplárny Brno, panu řediteli Petru Fajmonovi, a Městské divadlo Brno, panu řediteli Stanislavu Mošovi.

JUDr. Tomáš Kratochvíl, starosta Brno-Bystrce

Máme novou špičkovou technologii pro světelný design

Hudební scéna Městského divadla Brno byla postavena v roce 2004 jako technicky nejlépe vybavené divadlo v Evropě. S cílem udržet tyto moderní standardy náš light designer David Kachlír nedávno rozšířil vybavení divadla v oblasti osvětlovací techniky o zařízení SpotMe od francouzské společnosti Robert Juliat, které dodala pražská společnost Prolight s.r.o., výhradní distributor značky Robert Juliat pro Českou republiku.

SpotMe je oceňovaný sledovací systém, který všechny potřebné informace pro profesionální light design shromažďuje v reálném čase bez nutnosti umístění zdrojů nebo kamer přímo na jevišti či na účinkujících. Využívá totiž zpětnou vazbu ze senzorů upevněných na stativu – jedná se tedy o dokonalé propojení špičkové technologie s kreativní prací osvětlovače při vytváření světelného designu.

David Kachlír, jenž je osvětlovačem i samotným tvůrcem light designu většiny našich představení, si zvolil SpotMe na základě požadavku ředitele Stanislava Moši,

kteří si přál světlem sledovat herce i zezadu z osvětlovacích pozic v zadní části jeviště. „V takových místech není možná běžná lidská obsluha kvůli velkému množství pohybujících se součástí provaziště, světel, dekorací a kulis, proto jsme se rozhodli využít zařízení SpotMe, které mohou osvětlovači pohodlně ovládat na dálku přes konzoli,“ přibližuje David.

Poprvé zařízení SpotMe použil v prosinci 2020 při přípravách na neveřejné uvedení romantického muzikálu *Pretty Woman* (režie Stanislav Moša), jehož veřejná česká premiéra proběhne 11. a 12. září 2021.

„U tohoto představení využíváme výrazně syté barvy, jako je například fialová, která se používá třeba na koncertech, a ostré světlo, které sleduje hlavní postavy. Představení má rychlý spád a já u něj používám standardní systém osvětlení se 70–80 pohyblivými světly kalibroványými na SpotMe, která mám k dispozici. Abychom zvládli rychlé změny tempa, využíváme funkci SpotMe pro sledování rychlosti v režimu Fast Standard, což je optimální nastavení pro plynulé přechody mezi normální a vyšší rychlostí,“ vysvětluje David.

Jeho druhý světelný design vytvořený prostřednictvím SpotMe je pak oproti prvnímu zcela odlišný – tentokrát se jednalo o přípravu inscenace *Jane Eyrová* (režie Petr Gazdík), jejíž neveřejné uvedení proběhlo v dubnu 2021 a veřejná česká premiéra se uskuteční 23. a 24. října 2021. „Pro tento historický muzikál jsme chtěli vytvořit

tmavý temný vzhled a prostředí, které vyvolá patřičnou ponurou atmosféru. Nebyla v něm použita žádná ostrá světla ani výrazné barvy, jen jemnější rozostřená a paprsková světla. Dramatičnost sólových čísel jsme posílili použitím jediného pohyblivého světla, na SpotMe jsme však měli kalibrováno asi 50 světel, která byla připravena, abychom mohli cokoliv a kdykoliv přidat přesně tak, jak budeme chtít.

Zařízení SpotMe nám umožnilo tvořit na úrovni, která předtím zkrátka nebyla dosažitelná. Nyní můžeme vytvářet ještě nápaditější a propracovanější osvětlení. Funguje to skvěle!“ uzavírá David Kachlír.

Neváhejte a přijďte se nechat novou technologií na vlastní oči oslnit při představeních *Pretty Woman* a *Jane Eyrová*, která pro vás hrajeme v září a říjnu!

Text: Kateřina Vižďová

Koncerty

ZDENEK MERTA 70

Před zahájením letních prázdnin jsme uspořádali dva koncerty. Nejprve jsme 29. června dodatečně oslavili 70. narozeniny Zdenka Merty. Koncert zaznamenala Česká televize a v budoucnu jej budou moci vidět i televizní diváci. 7. července potom proběhl *Koncert pro jižní Moravu*, jehož celý výtěžek 276 540 Kč byl věnován na podporu spoluobčanům postiženým ničivým tornádem. Již nyní můžeme slíbit, že u diváků oblíbené koncerty se na našem programu budou pravidelně objevovat i nadále.

KONCERT PRO JIŽNÍ MORAVU

Jubileum

12. září oslaví skladatel, aranžér a dirigent Karel Cón sedmdesáté narozeniny. Od roku 1991 se v našem divadle podílel na více než padesátce inscenací, leckdy ve více funkcích najednou. Jeho (zatím) poslední prací byla i hudba ke světové premiéře *Napoleon aneb Alchymie štěstí* letos na Biskupském dvoře.

Milý Karle,
je nám nesmírnou ctí a potěšením, že můžeme být součástí Tvého muzikantského života, a přejeme upřímně ještě mnoho „šťastných not“, které budeme moci hrát!

Tvůj orchestr MdB

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili prázdninové soutěže Ulov v létě MdB! Všechny fotografie, které jsem od vás obdrželi, zveřejníme na našem Facebooku. Zde uvádíme tři vítěze, kteří se mohou těšit na vstupenky do divadla a další ceny.

Dcera miluje CD z muzikálu *O statečném kováři*, posloucháme alespoň dvakrát týdně, někdy i dvakrát denně. Krásný zbytek léta.

Hana Svobodová

Všechny vás moc zdravím a posílám koláž z koncertu Dušana Vitázka ze Znojma. Kromě Dušana jsme tam viděli i Kristýnku Daňhelovou, Viktorii Matušovovou a Martičku Matějíř. Naší malé Leonky to byl první koncert a moc se jí líbil. Krásné léto přeje
Martina Kosturková s rodinou

Dobrý den moje drahé divadlo, posílám Vám svůj úlovek do soutěže, kde byl zachycen v Lednicko-valtickém areálu i Váš skvělý magazín *Dokořán*. Čtenářku zrovna velmi zaujal článek *Rozhovory s dětmi a maminkami z Jane Eyrové*. S pozdravem pěkné léto a hodně zdraví přeje

Simona Humpolová

Josef Kajetán Tyl NEKOUKEJTE PO HOLKÁCH

Slyšte, junci! Nekoukejte po holkách.
Jsou to mamy,
zrady, klamy –
netlučte se po spolcích.
Až tu pravou uhlídáte,
oči, hubu zotvíráte –
a – a – a! A, a, a, a, a!

Znáte lásku? Ta vás lapne do sklopce,
nebo žene
poblázněně
za děvečkou do kopce!
Až k ní ale dospěcháte,
leknutím se zakoktáte –
e – e – e! E, e, e, e, e!

Holka šelma, dravý sokol, žravý drak;
uškubuje,
ucukuje –
upejpacvě klopí zrak;
„Nevím, pane, co to máte, –
snad mi přece pokoj dáte?
I – i – i! – I, i, i, i, i!“

Bodež do ní! Hochu srdce usedá,
holka ale
v jeho žale
oušklebně naň pohlédá;
jak i s holkou točit znáte,
darmo se jí navzdycháte:
O – o – o! – O, o, o, o, o!

Vale, lásko! Tys mi zmátla mladý věk;
pro tě toužím,
ducha soužím –
tys mi dala vejlupek!
Kde jste kdo, ať slzy máte,
žalně se mnou zavoláte:
U – u – u! – U, u, u, u, u!

Po příští dvě sezóny se budeme v Dokořánu věnovat dějinám české divadelní písně. O významu tohoto žánru pro českou kulturu netřeba pochybovat – ostatně naše státní hymna nebyla při svém vzniku ničím jiným než muzikálovým šlágreem. A pocházejícím z díla, o kterém Ivo Osolsobě jen s malou mírou provokující nadsázky tvrdil, že „geniálně předjal všelicos z toho, s čím americký muzikál (kde tehdy byl?) přišel až o dobrých sto let později“. Nebudeme zde ovšem přetiskovat onu věhlasnou píseň o borech šumících po skalínách, nýbrž z Tylova a Škroupova muzikálu *Fidlovačka aneb žádný hněv a žádná rvačka* (1834) volíme Ondřejův „protiženský“ kuplet, důkaz Tylova textařského umu. Dle Přemysla Ruta tato píseň vlastně rozvíjí středověkou tradici „tzv. ženské abecedy, která se z negalantních popěvků žáků darebáků přenesla do zpěvníků barokních a s nimi až do doby Tylovy“.

Česká premiéra 25. a 26. září na Činoherní scéně

Yasmina Reza

BELLA FIGURA

hořká komedie

režie Mikoláš Tyc

Jednašedesátiletá francouzská dramatička Yasmina Reza píše od doby, kdy se v 90. letech stala její hra *Kumšt* (v Městském divadle se hrála roku 2008) globálním dramatickým hitem, nové hry sporadicky, zhruba jednou za pět let. Vždy ovšem s mimořádným ohlasem. Hořká komedie *Bella Figura* vznikla – pro francouzskou autorku nečekaně – na nabídku německého divadla. O novou hru Rezu totiž požádal jeden z elitních evropských režisérů, umělecký šéf berlínské Schaubühne Thomas Ostermeier. Až po německé premiéře roku 2015 následovala francouzská a poté rozběhnutí se titulu po celé Evropě.

A oč v této komedii jde? Krachující podnikatel Boris Amette se rozhodne si (možná naposled) „vyrazit z kopytka“ a strávit večer v drahé restauraci se svou milenkou Andreou. Jenže přítom na parkovišti omylem srazí Yvonu, která se právě chystala v téže restauraci se svým synem Erikem a jeho partnerkou Françoise oslatit narozeniny.

A Françoise je dlouholetá přítelkyně Borisovy manželky...

Že celý večer nabere nečekaný směr a o konflikty a trapasy v něm nebude nouze, je více než jasné. Kromě všech drobných lidských sobectví a komunikačních neohrabaností se ale s postupem hry prosazuje čím dál víc melancholické téma nenávratně uplývajícího života. Života, který si navzdory všemu zaslouží být žit s co největší intenzitou. Nakonec jsme tudíž hlavně svědky pošetilé lidské touhy vzepřít se všežravému času a postupující marnosti. Třeba tím, že budeme mít styl, jak by se dal volně přeložit italský idiom, po kterém Reza svou hru nazvala.

V komorním hereckém koncertu v překladu **Michala Lázňovského** a pod režijní taktovkou **Mikoláše Tyce** spatříte na jevišti **MdB Lucii Bergerovou** (Andrea), **Alana Novotného** (Boris), **Zdeny Herfortovou** (Yvona), **Lenku Janíkovou** (Françoise) a **Aleše Slaninu** (Erik).

Nepřehlédněte

Bonusový dárek pro sezónní předplatitele

Milí abonenti, již před časem jste od nás obdrželi informaci, že v Sezónním předplatném 2020/2021 dojde oproti původnímu dramaturgickému plánu k jedné změně v nabídce titulů. Namísto historického dramatu Georga Büchnera *Dantonova smrt* pro vás v české premiéře uvedeme výtečnou černou komedii německého autora Bernharda Setzweina *Hrabal a muž u okna*, kterou již někteří z vás měli možnost zhlédnout.

Kromě této avizované výměny titulů pro vás však máme připraveno ještě jedno skvělé překvapení! Jako poděkování za vaši trpělivost, přízeň a podporu, kterou našemu divadlu projevujete, jsme se rozhodli vám k zakoupenému Sezónnímu předplatnému věnovat jedno představení navíc! Konkrétně se bude jednat o excelentní komorní muzikálovou komedii *První rande*, u které se s námi výborně pobavíte. Máte se na co těšit!

V příštím čísle

- Zahájíme seriál rozhovorů s novými členy našeho souboru – tentokrát se můžete těšit na Zuzanu Holbeinovou, se kterou si popovídá Helena Brzobohatá
- Jan Šotkovský vyzpovídá fotografku a herečku Nikol Wetterovou
- Plakát Diany Velčické
- Fotoreportáž z dlouho očekávané premiéry muzikálu *Pretty Woman*

Mediaální partneři

RENGL

DOKOŘÁN ZÁŘÍ 2021

Městské divadlo Brno

Ředitel:
Stanislav Moša
Lidická 1863/16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 320
+420 533 316 360
www.mdb.cz
Šéfredaktorka:
Klára Latzková
Tisková mluvčí:
Kateřina Vižďová
Grafická úprava:
Jitka Hloušková
Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150

267. číslo
Vydalo MdB
za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR
Uzávěrka: 24. 08. 2021
Náklad 5 200 ks
foto: Nikol Wetterová
a Tino Kratochvil
Titulní strana:
foto: Nikol Wetterová

John Milton, Dodo Gombár

ZTRACENÝ RÁJ (zpráva o člověku) 1.-5.9. a 14.-16.9. na Činoherní scéně

Petr Štěpán v roli Satana,
za niž byl oceněn Cenou Thálie

Světová premiéra 29. května na Biskupském dvoře

Karel Cón Stanislav Slovák Jan Šotkovský Petr Štěpán

NAPOLEON

ANEŽ ALCHYMIIE ŠTĚSTÍ

historická freska

režie Stanislav Slovák

Biskupský dvůr 2021

37 představení | 13 830 diváků